

Dezacord

Adina Speranta

lui Ovidiu Băjan

Ce tristă mă privește o fată oarecare,
Amar, în colțul gurii, se stinge un surâs,
Iar palmele unite a sfântă invocare
Sunt aripi de speranță, cutremurate-n plâns.

Ai fost și tu menită să guști extazul vieții,
Dar prea devreme gheara ursitei te-a rănit
Și-ai căutat scăpare în ce au scris poezii!
Dar, astăzi, versul tandru se stinge, răstignit.

Se scurg puhoaie grele- cuvinte deșănțate-
Împerecheate-n rime lipsite de rușine
Punând la loc de cinste injurii și păcate
În scopul defăimării conceptelor creștine.

Și tot ce-nseamnă farmec în vers și poezie,
Se pierde-n vălmășagul cuvintelor murdare-
Torrent abominabil, grotescă fantezie
Emersă din tornada dorințelor carnale.

Trezește-te odată, făptură depășită,
Ocupă-ți și tu locul în lumea desfrânată
Nu lăcrima degeaba, gândirea ta-i greșită,
E poezia, astăzi, de impostori vânată!

Nu te gândi la Goga, nu-l preaslăvi pe Blaga,
Pe Eminescu lasă-l să-și doarmă somnul lin,
Pe Țărnea sau Nichita nu-i invoca degeaba,
Pe Păunescu uită-l! Coșbuc e un străin!

Ridică-te și pleacă, asumă-ți alte gânduri,
Nu te uita la mine, mi-e dialectul sparg?
Și a plecat să-și plângă tristețea-n negre rânduri...
Mă-ndepărtez, mirată, oglinda când o sparg!

Adina V.

19.10.2016